

LIESBETH AERTS is de eerste officiële stadsdichter van Turnhout. Daarbovenop geeft ze geschiedenis en Nederlands in het VTI van Zandhoven. Het resultaat is een poëtische stem die een ruime culturele bagage combineert met indrukken vanuit een dagelijks contact met onze toekomstige automechaniciens. Het resultaat is verfrissend.

Van Liesbeth Aerts verscheen in 2019 al de bundel *Woonoperaties*, en in februari 2022 verscheen *Gletsjertongen*, allebei bij uitgeverij P. De bundel *Gletsjertongen* is integraal gewijd aan de school waar ze met hart en ziel lesgeeft. — J.G.

Lampen van gevoel

Ik bid om gletsjers en overblijfsels van oermannen diep in het ijs
dat ze onder blauwig maanlicht de hand hebben vastgehouden van iemand,
op berenjacht zijn gegaan, de beste waren, huiden gedragen hebben naar het water
waar wasvrouwen sporen uitwisten van kracht en souplesse — kracht en souplesse
valt als een deken om nieuwe schouders.

Ik bid om liefde. Een omhelzing zonder uitweg
zonder huis of tuin, zonder goddelijke tussenkomst.

Zonder knielen.

Ik bid om appels vers geplukt, groene weides, alpenlucht en nog van dat
wat onschuld oproept, dat wrakhout verdwijnt van de kusten die ik aanbid.

Tegen onbestemde frustraties bid ik, de angsten van de buurvrouw.

Ik bid om de eenentwintigste eeuw, onze halsbrekende aanwezigheid, de wisselvallige
thuiskomst, het onvaste stappen over drempels, profiel tegen de gevel
in lamplucht — nog altijd de lange wimpers, de vrolijkheid, het geloof

in een verpletterende ochtend.

Stroop

Het geweten nestelt zich als een activist in je borst,
veroorzaakt holtes als wormen in appels.

Met aangevreten ratio probeer je kop en staart te krijgen
aan het zevenuurjournaal waarop een haarscherp huilende moeder met kind.
Compressie van het zelfbeeld tot je in een Play-Dohlichaam schuilt
met handen te klein voor dit soort zorgen, oogziek

van het schouwspel de wereld, verkleefd aan je plekje
het raam dat het smeltpunt heeft bereikt:

beeldenstorm door stroop van glas.